

Myšlienky na január 2021

1. „Pre toho, kto chce byť múdrom pred Bohom, nejestvuje iná cesta, len sa stať bláznom pre svet a nepriateľom ľudskej slávy.“ (sv. Izák Sýrsky)
2. „Ako môžu niektorí kresťania hovoriť, že telo nie je schopné mať večný život, keď je živé telom a krvou Pána Ježiša.“ (sv. Irenej Lyonský)
3. „Nech by cesta môjho života viedla kamkoľvek, ty si stále so mnou. Nič ma nemôže odlúčiť od tvojej lásky, Pane.“ (sv. Edita Steinová)
4. „Keby som bol smutný, išiel by som sa vyspovedať.“ (sv. Ján Mária Vianney)
5. „Vylievaj svoje milosrdenstvo na všetkých a buď mierny vo všetkých veciach.“ (sv. Izák Sýrsky)
6. „Pokora nie je ponižovanie sa, ale uvedomenie si pravdy.“ (sv. Ján Damascénsky)
7. „Uvedomenie si hriešnosti, v ktorej je celé ľudské pokolenie, je osobitý Boží dar. Pros o tento dar.“ (sv. Ignác Briančanin)
8. „Kto si praje stretnúť Pána vo svojom vnútri, nachádza prostriedky na očistenie srdca neustálym pamätaním na Boha.“ (sv. Izák Sýrsky)
9. „Cesty, ktorými nás vedie Spasiteľ, smerujú ďalej – poza túto zem.“ (sv. Edita Steinová)
10. „Celá zlá činnosť diabla je sústredená na to, aby účinkoval vo vlastnom vnútri hrešiacich a pritom aby si oni mysleli, že hrešia z vlastného rozhodnutia.“ (sv. Simeon Nový Bohoslovec)
11. „Božou najväčšou radosťou je odpustiť nám.“ (sv. Ján Mária Vianney)
12. „Buď teda múdry a polož bazeň pred Bohom za základ svojej cesty a za pár dní ťa privedie pred bránu Kráľovstva.“ (sv. Izák Sýrsky)
13. „Boh nežiada od človeka nič také, k čomu by mu nedal aj potrebnú silu.“ (sv. Edita Steinová)
14. „Kto je chudobný duchom? Je to taký človek, ktorý o sebe rozmýšľa pokorne.“ (sv. Ján Zlatoušty)
15. „Keď ste nastúpili cestu ku kresťanskej dokonalosti, nezanechávajte ju, ale vždy sa snažte rozmnožiť začaté.“ (sv. Anton Pustovník)

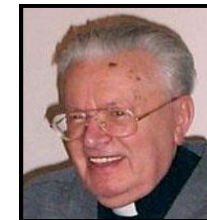
16. „Je potrebné venovať viac času ľúlosti ako spytovaniu svedomia.“ (sv. Ján Mária Vianney)
17. „Tí, ktorí sa radia svojou vlastnou vôľou, sú svojimi najväčšími pokúšiteľmi a nepotrebujú žiadneho diabla, aby ich pokúšal.“ (sv. Pimen Veľký)
18. „Dôležité je, aby mal človek tichý kútik, v ktorom sa môže s Bohom denne stretávať.“ (sv. Edita Steinová)
19. „Požehnaný je človek, ktorý sa robí hluchým pre každé potešenie sveta, ktoré ho oddeľuje od jeho Stvoriteľa.“ (sv. Izák Sýrsky)
20. „Základom pokory je, že si uvedomujeme, že sme hriešnici a nič dobré, čo robíme, nie je viac ako naša povinnosť.“ (sv. Ján Damascénsky)
21. „Cnosť prechádza zo srdca matiek do srdc detí, ktoré rady robia to, čo vidia.“ (sv. Ján Mária Vianney)
22. „Keď sa pozeráme na svoje hriechy, nebudeme vidieť hriechy blížneho. Je chybou, keď človek nechá vlastného mŕtveho a plače nad mŕtvym u svojho suseda.“ (sv. Pimen Veľký)
23. „Pre démonov je hrozným a u Boha milovaným je človek, ktorý dňom i nocou hľadá Boha vo svojom srdci.“ (sv. Izák Sýrsky)
24. „Kto patrí Kristovi, musí prežiť celý Kristov život.“ (sv. Edita Steinová)
25. „Majitelia sú povinní ťažiť zo svojho majetku, ale nezneužívať ho. Je skúposťou nedávať zo svojich prostriedkov.“ (sv. Ján Zlatoušty)
26. „Skutočná pokora je takáto: Bojovať proti pýche, neprotestovať proti vrchnosti, nebyť nevďačný ani plačlivý, ale v každej situácii ďakovať Bohu a chváliť ho.“ (sv. Anzelm z Canterbury)
27. „V suchote a prázdnote sa duša stáva pokornou.“ (sv. Edita Steinová)
28. „Nedať deťom možnosť modliť sa znamená pripraviť Boha o veľkú chválu.“ (sv. Ján Mária Vianney)
29. „Dokiaľ sa zmysly zaoberajú vonkajšími vecami, srdce si nemôže oddychnúť od predstáv, ktoré prinášajú.“ (sv. Izák Sýrsky)
30. „Kto sústredene ide do hĺbky, vidí aj malé veci vo veľkých súvislostiach.“ (sv. Edita Steinová)
31. „Ak budeme pokorní, budeme kvitnúť ako ľalia na púšti – sama pred očami Boha. Zázrak uprostred púšte pýchy.“ (sv. Bernard z Clairvaux)

Akcia 365

č.181

Január 2021

Milí priatelia!

V polovici decembra uplynulo 100 rokov od narodenia pátra Štefana Senčíka SJ, iniciátora Akcie 365. Jeho životný príbeh začal 12. 12. 1920 v Starom Tekove. V roku 1933 prišiel na gymnaziálne štúdiá k jezuitom do Trnavy a po piatom ročníku vstúpil do Spoločnosti Ježišovej. Noviciát završil rehol'nými sľubmi v roku 1940. V gymnaziálnych štúdiách pokračoval v Ružomberku, kde o dva roky zmaturoval. Ďalej nasledujú filozofické štúdiá v Piešťanoch a v Trnave. V povojnovom školskom roku pokračuje v teologických štúdiách v poľskej Starej Wsi a od januára 1947 v holandskom Maastrichte. V auguste 1949 je v Holandsku vysvätený za kňaza. Medzitým sa na Slovensku zhorší situácia a séria proticirkevných opatrení vrcholí v apríli 1950 zrušením jezuitskej rehole v ČSR. P. Senčík ďalej pokračuje vo formácii v Dubline. V jej závere a po zdokonalení sa v angličtine odchádza v roku 1951 do Austrálie do pastoračnej služby medzi tamojších Slovákov.

Misionár medzi Slovákmi v Austrálii

Austrálski Slováci sa združovali najmä v Sydney, Melbourne, Adelaide a Brisbane. Páter musel často cestovať za veriacimi dlhé hodiny vlakom, autobusom alebo taxíkom. Ako sám spomínal v rozhovore pre Vatikánsky rozhlas: „Neraz nebolo taxíka a bolo treba pešo kráčať aj niekoľko kilometrov o hlade a v horúčave.“ Slováci sa vďaka bohoslužbám s pátrom viac stretávali a žili slovenskou kultúrou. Výnimkou nebola ani účasť slovenských evanjelikov. Spoločné stretnutia mali tak aj národný význam. V Sydney začal vydávať časopis *Život* s podtitulom *Náboženský mesačník pre slovenských katolíkov v Austrálii*. V ňom zúročil svoje redaktorské skúsenosti zo študentských čias. Svojou vytrvalou prácou povzbudzoval veriacich k výstavbe slovenského kostola, ktorý v roku 1956 aj postavili. Kostol Sedembolestnej Panny Márie sa potom stal pútnickým miestom. Na Veľkú noc 1957 sa páter na výzvu predstavených vracia späť do Európy. Jeho novým pôsobiskom sa malo stať slovenské oddelenie Vatikánskeho rozhlasu v Ríme. Po šesťročnej redaktorskej práci vo Vatikánskom rozhlase P. Senčík odchádza z Ríma do Kanady. V meste Guelph slovenskí jezuiti otvorili v roku 1952 misiu pre kanadských Slovákov, ktorá sa stane načas jeho pracoviskom. Jezuiti cestovali za Slovákmi po celom teritóriu Kanady. Navyše tu už mali vypracovaný systém pastoračných aktivít v najväčších slovenských centrách, kde bolo potrebné spoľahlivo v nich pracovať.

Misia jezuitov v Kanade

Senčíkov príchod do Kanady znamenal citelný prínos najmä pre vydateľskú činnosť jezuitskej misie. Páter pripravil do tlače viac kníh, ktoré preložil do slovenčiny. Dvakrát do roka pripravoval časopis *Slovenskí jezuiti* v Kanade a až do roku 1974 pravidelne redigoval časopis *Echo*. Mediálne známejší bol mesačník *Posol*, ktorý vďaka pátrovi vychádzal v niekoľkotisícovom náklade od roku 1974. Po založení vydateľstva *Dobrá kniha* aj sám tvoril náboženskú literatúru, ktorá sa rôznymi cestami prepravovala na Slovensko. V rokoch 1974 až 1982 ako provinciálny predstavený organizoval prácu všetkých slovenských jezuitov v zahraničí. Jeho zásluhou vznikol dom slovenských jezuitov v Nemecku, ktorý pomáhal exulantom v Európe. V Kanade páter podnikol užšiu spoluprácu aj ďalších mužských a ženských slovenských reholí pôsobiacich v zahraničí. V roku 1977 sa v Danville uskutočnilo dôležité stretnutie, ktoré si vytýčilo spoluprácu až po neskorší vznik Konferencie slovenských rehoľníkov. P. Štefan zastupoval slovenských jezuitov v rokoch 1974 - 1975 na Generálnej kongregácii Spoločnosti Ježišovej v Ríme a na Kongregácii rehoľných prokurátorov v roku 1978. Práca pribúdala, aj keď nové rehoľné povolania chýbali, a tak od roku 1984 sa opäť vrátil do slovenskej sekcie Vatikánskeho rozhlasu. Do Kanady zasielal z Ríma rukopisy pre tlač nových slovenských publikácií. V roku 1990 rozhlasovú redakciu preberá p. František Sočufka a on sa uvoľní pre apoštolát na Slovensku.

Návrat na Slovensko

Jezuitom v roku 1990 - 1993 vrátil štát ich domy v dezolátnom stave. Páter využíval vhodný charitný dom v Piešťanoch, aby tam dával duchovné cvičenia. V roku 1992 sa vracia do Kanady, kde sa stáva predstaveným jezuitskej komunity v Cambridge. Organizuje sťahovanie tlačiarne i vydateľstva *Dobrej knihy* do Trnavy a po troch rokoch sa definitívne presťahoval aj P. Senčík. Ako spisovateľ ponúkal slovenským knižným vydateľstvám svoju písomnú tvorbu. Z tohto obdobia možno nájsť jeho príspevky v časopisoch *Posol*, *Viera a život*, *Kultúra*, *Katolícke noviny*, *Liturgia*, *Duchovný pastier*, *Národná osвета*, *Historická revue*, *Knižná revue*. Mnoho jeho príspevkov obohatilo zborníky, kde spracoval monografie o zahraničných misiách a o Vatikánskom rozhlase. Denne mával verejné bohoslužby v kostole uršulínok v Trnave. Na Slovensku rozšíril hnutie *Akcie 365* a dával duchovné cvičenia, o ktoré žiadali nielen exercičné domy, ale aj Biskupská konferencia. Jeho spolupracovník páter Sočufka o ňom napísal: „Žasol som, keď som v archíve slovenského oddelenia Vatikánskeho rozhlasu objavoval, aký rozsah práce páter zvládal.“ Uprostred týchto aktivít, v deň, keď sa ponáhlal na novú do hrubého kostola v Trnave, mu prišlo nevoľno a Pán ho povolal 19. novembra 2001 k sebe. Vďaka za jeho bohatú a vytrvalú misiu.

Leták pripravili

Margita Stančíková: stancikova@gmail.com

Letícia Dirbáková CJ: leticia.cj@gmail.com

Milan Hudaček SJ: m.hudacek@gmail.com